

Z pekla ďábla vyzývám, ať mi novou sílu dá,
pérem sotva hýbám - málo tlaku v sobě má.
Závidím těm chlapům, co jim pořád může stát,
v moudrých knihách stále hledám, co bych si měl dát.

Vína láhev už na mně nezabírá,
mojí starý se v kapse nůž otevírá.
Svlíkne se, šklebí se na mně její díra,
už nemůžu, nemůžu dál

Já slábnu, já slábnu,
mám už na to věk, tak to tak musíš brát,
já slábnu, je zbytečný už s ním si hrát.
Já slábnu, já slábnu,
už mi vůbec nechce ani trochu stát,
já slábnu, Viagru si musím dát.

Takhle malej prášek, a co s klackem nadělá,
sedm hodin v jednom kuse, než se udělá.
Stará blahem vrní, říká - to se mi jen zdá,
ale moje tělo celý brní - srdce naříká.

Jednou tak velkej tlak, často se to stává,
plíce můj nestačej, vzduch se nedostává.
Srdce můj přitom všem občas vynechává,
už nemůžu, nemůžu dál.

Já slábnu, já slábnu,
mám už na to věk, tak to tak musíš brát,
já slábnu, je zbytečný už s ním si hrát.
Já slábnu, já slábnu,
už mi vůbec nechce ani trochu stát,
já slábnu, Viagru si musím dát.
... o nebi si nechám zdát.

Já slábnu, já slábnu,
mám už na to věk, tak to tak musíš brát,
já slábnu, je zbytečný už s ním si hrát.
Já slábnu, já slábnu,
už mi vůbec nechce ani trochu stát,
já slábnu, Viagru si musím dát.
... o nebi si nechám zdát.